

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského, v trestnej veci obžalovaného **Mgr. I. S. a spol. stíhaných pre trestný čin podvodu v spolupáchateľstve** podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 a iné Tr. zák. (účinného do 31. augusta 1999), na neverejnom zasadnutí 16. marca 2011 prejednal sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 3T 28/2002, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného Mgr. I. S. **sa z a m i e t a**

.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajského súdu v Žiline podľa § 32 ods. 3 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 (ďalej Tr. por.) rozhodol, že predsedníčka senátu JUDr. Eva Kyselová, sudca Juraj Krupa a prísediaci Renáta Havlová, Mária Kolarčíková a Ing. P. Balát nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaných Mgr. I. S., Ing. P. Č., Ing. P. C. a JUDr. P. L., vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 3T 28/2002.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť obžalovaný Mgr. I. S.. Výrok senátu krajského súdu, ktorým nevyhovelo jeho námietke o zaujatosti považuje za nesprávny a nezákonný. Je toho názoru, že obsah prípisov adresovaných predsedníčkou senátu jeho ošetrojúcim lekárom ako aj Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Sociálnej poisťovni dostatočne odôvodňujú pochybnosť o nezaujatosti predsedníčky senátu. Takýto postup považuje za neobvyklý, voči jeho osobe zjavne diskriminačný a vzbudzujúci

pochybnosť o tom, že sudca neposkytuje garanciu nestrannosti. V tejto súvislosti poukazoval aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2000, sp. zn. III ÚS 16/2000.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vznesenej námietke o zaujatosti predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej vyhovieť.

Na podklade tejto sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obžalovaného Mgr. I. S. nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Vychádzajúc z uvedeného je nesporné, že uplatnenie **inštitútu vylúčenia** niektorého orgánu činného v trestnom konaní prichádza do úvahy len vtedy, **ak existencia pomeru vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, či k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom, je preukázaná.**

Súdna prax ustálila, že **pomerom k prejednávanej veci** treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napríklad spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom prejednaného skutku. O toto v konkrétnom prípade sa však nejedná.

Vznesené námietky obžalovaného Mgr. I. S. sa dotýkajú osoby predsedníčky senátu a následne aj senátu voči nemu pri prejednávaní jeho trestnej veci. Pokiaľ však Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa a po ňom i Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o podanej sťažnosti nezistili existenciu konkrétnych osobných vzťahov predsedníčky senátu a sudcov senátu konajúceho v predmetnej trestnej veci,

či už vo vzťahu k samotnému obžalovanému alebo napr. tým, že by vystupovali a predsedníčka senátu, že by viedla pojednávanie s osobnou zaujatosťou svedčiacou o narušení jej spôsobilosti viesť hlavné pojednávanie objektívne a nestranne, nemožno vyhovieť žiadosti obžalovaného a rozhodnúť o vylúčení predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej.

Podľa konštantnej súdnej praxe **pomerom orgánu trestného konania k osobám taxatívne uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por.** sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z tam uvedených osôb, ktorý môže vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti a nestrannosti. Takýto vzťah môže spočívať napr. v príbuzenskom a rodinnom pomere, v priateľstve, či nepriateľstve medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. Domnieška obžalobného o zaujatosti predsedníčky senátu z dôvodu, že preverovala jeho práceneschopnosť, je mylná. Konala totiž v medziach zákona. V nadväznosti na toto zistenie Najvyšší súd Slovenskej republiky podotýka, že iný náhľad na postup vo vedení pojednávania, nemôže bez zistenia pomeru sudcu k veci alebo osobe, viesť k záveru o jeho zaujatosti.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. marca 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová